

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความตระหนี่ถี่เหนียวไว้ใจกันไม่ได้

เราพูดถึงเรื่องครูบาอาจารย์ที่นั่งอยู่บนหัวใจเรามีสององค์ ฝั่งลึกมากนะ นี่ไม่เหมือนใคร ถ้างงได้งง ลงจริง ๆ ไม่งง ไม่งง ถ้ายังไม่พร้อมไม่งง ถ้าพร้อมแล้วหมดเลย หมดตัวเลย หลวงปู่มั่น สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าเดินทางการเสียดสละ การให้ทาน มีเท่าไรหมด...สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า ทางฝ่ายปริยัติเราก็เห็นองค์เดียวนี้เท่านั้น คือเรามั่นเข้านอกออกในได้หมด ฝ่ายปริยัติก็เข้าได้หมดเลย ไม่ว่าวัดราชบุรุษ วัดหลวง วัดไถ่ วัดเล็ก วัดน้อย เข้าหมด ที่นี้ทางภาคปฏิบัติก็เข้าหมดดวงกรรมฐาน

เวลามาได้ก็สององค์ หลวงปู่มั่นนี่องค์หนึ่ง แล้วสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าวัดพระศรีมหาธาตุนี่อีกองค์ อันนี้เป็นยอดเรื่องการให้ทาน ไม่เหลือ เพราะทุกอย่างวัตถุไทยทานที่เขาถวายมา เราอยู่กับท่านกุฎิเดียวกัน เป็นผู้รักษาสมบัติเงินทองข้าวของมากน้อย เราเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ท่านมอบความไว้วางใจไว้กับเรา ทุกอย่างเราจึงเห็นหมดของที่เขานำมาบริจาคมากน้อย เราเป็นคนรับผิดชอบทั้งหมดเลย ท่านเป็นแต่เพียงว่า ทางผ่าน เขาถวายผ่านท่านเข้ามาหาเรา ๆ เราเป็นผู้เก็บรักษา แล้วคอยฟังคำสั่งจ่ายของท่าน ท่านจะสั่งจ่ายไปทางไหน ๆ เราก็ปฏิบัติตามท่านสั่งจ่าย

นี่สรุปลงเรียบร้อยแล้วว่า สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวเลย มีเท่าไรหมดหมดจริง ๆ นับเป็นพระที่เป็นตัวอย่างของพระทั้งหลาย ตลอดประชาชนได้เป็นอย่างดี มีเท่าไรเป็นหมดเลย ท่านเป็นนักเสียดสละจริงๆ ท่านไม่ได้มาสั่งสมนั่นสั่งสมนี้ ไม่มีอำนาจแห่งการบริจาคเสียดสละของท่าน ไปไหนลูกศิษย์ลูกหานี้เต็มไปหมดนะสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า ลูกศิษย์ลูกหามากที่สุดเลย ไม่ว่าจะไปภาคไหนลูกศิษย์ของท่านมีทุกภาค ฝ่ายพระมีทุกภาค พระกับประชาชนมันก็รู้เรื่องกันได้ดี ท่านเป็นนักเสียดสละ เราอยู่กับท่านมาจึงรู้ได้ทุกอย่าง

จุดปัจจัยเหล่านี้เหมือนกัน ปัจจัยเพียงผ่านท่านเท่านั้นก็มาหาเรา เราเป็นคนสั่งจ่ายอะไรตามที่ท่านสั่ง ส่วนวัตถุไทยทานต่างๆ นี่มีเท่าไรหมด ปัจจัยเหล่านี้หมด เณรป่วยในวัดนั้นท่านเสียดสละเลยค่าหยุกค่ายา ท่านเป็นคนจ่ายค่าหยุกค่ายาให้หมด เป็นอย่างนั้นนะ พระเณรเจ็บไข้ได้ป่วยส่งเข้าโรงพยาบาล หรือส่งเข้าไหน ๆ ท่านเป็นคนเสียดสละค่าใช้จ่ายทั้งหมด ๆ เป็นอย่างนี้ตลอดมา ท่านไม่มีเงิน ผ่านนี้ผ่านมาก ๆ มากเท่าไรออกตลอด ๆ เลย ไทยทานก็เหมือนกัน จึงเรียกว่าถึงใจเรา นี่ถึงใจเราจริง ๆ ถึงได้ท่านมานั่งอยู่บนหัวใจเรา...สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า

ส่วนพ่อแม่ครูจารย์มั่นภาคปฏิบัติอันนี้ก็เยี่ยมไปเลย เยี่ยมหมด ทั้งภาคเสียสละ ทุกอย่างเป็นเยี่ยม...พ่อแม่ครูจารย์มั่น สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าเป็นเยี่ยมทางภาคเสียสละ เยี่ยม อยู่ในหัวใจเราตลอดเวลา เรามันเป็นพระเข้านอกออกในได้หมด ทางภาคปริยัติ เข้าได้หมด ไม่ว่าจะวัดราษฎร์วัดหลวงวัดใหญ่วัดโตขนาดไหนเราเข้าได้หมดเลย ทางภาคปฏิบัติกรรมฐานที่ไหนเราเข้าได้หมดเหมือนกัน ที่นี้เวลาประมวลผลทั้งสองฝ่ายเข้ามาแล้วเราก็พูดได้อย่างเต็มปาก นี่ละความเสียสละไปที่ไหนเย็นไปหมดนะ ไม่เหมือนความตระหนี่ถี่เหนียว ความเสียสละไปไหนกว้างขวาง เบิกทางกว้างมากทีเดียว

ความตระหนี่ถี่เหนียวไปที่ไหนคับแคบตีบตัน จะหลวมตัวเองไปก็ไม่หลวม สมบัติเงินทองข้าวของมีมากมายช่วยไม่ได้นะ ช่วยความกว้างขวางให้เบิกนี้ไม่ได้ และปิดตันตัวเองคนตระหนี่ถี่เหนียว พระตระหนี่ถี่เหนียว ไปที่ไหนปิดทางตัวเอง คนที่มีจิตใจอันกว้างขวาง พระมีจิตใจกว้างขวาง ไปที่ไหนเบิกกว้าง กว้างๆ ไปเลย เป็นอย่างนั้น การให้ทานเป็นความยิ้มแย้มแจ่มใสทั้งแก่ผู้ให้และแก่ผู้รับนะ ความตระหนี่ถี่เหนียวก็จะดีใจเฉพาะเราไม่ให้ ส่วนคนอื่นเขาหิวโหยจะตาย เสียใจไปหมด นั่นผิดกัน

เราบวชมาในศาสนาเรียกว่าไม่สงสัย เกี่ยวข้องกับพระศาสดากับพระเจ้า พระสงฆ์ทั้งด้านปริยัติด้านปฏิบัติเราเข้าได้หมด เพราะฉะนั้นจึงนำมาพูดได้หมด ท่านเหล่านั้นท่านก็ดี ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็ดี แต่ที่เด่นมากที่สุดก็ดังที่ฝ่ายปกครองฝ่ายปริยัติคือสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า ที่เด่นมากที่สุดทีเดียว ไม่มีอะไรติดตัวเลย หมดโดยสิ้นเชิง เรียกว่าท่านเสียสละจริงๆ สมบวชมาเพื่อความเสียสละ ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวเลย สำหรับหลวงปู่มั่นยอดอยู่แล้ว ยอดทุกอย่าง เพราะเป็นพื้นฐานของผู้จะก้าวเพื่อความพ้นทุกข์ และความพ้นทุกข์ คือภาคปฏิบัติ หลวงปู่มั่นนี้ไม่มีอะไร เรียกว่าไม่มี หมดโดยสิ้นเชิง แล้วก็มาสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้านี้ก็หมดโดยสิ้นเชิง

พบกับครูบาอาจารย์ผู้ใหญ่ๆ มามากต่อมากนะ ที่ไปวัดใด ๆ ถึงเราจะตัวเท่าหนูก็ตาม แต่ใจมันไม่เป็นหนูละซี ไปวัดใด ๆ ถ้าสมภารวัดส่วนมากก็คือขึ้นอยู่กับสมภาร ความตระหนี่ถี่เหนียว ความเบิกกว้าง ความเสียสละมักจะขึ้นอยู่กับหัวหน้าวัด ไปที่ไหนเราจะดูหัวหน้าวัด ถ้าหัวหน้าวัดตระหนี่ถี่เหนียวนี้ เราพูดจริงๆ เป็นในหัวใจเรา ถ้าไปที่ไหนหัวหน้าวัดตีบตันอันตู่ ตระหนี่ถี่เหนียว โอ๊ย อยู่ไม่ได้แน่ คับหัวอก หาอุบายลาหนีเลย ไม่อยู่ แน่เป็นอย่างนั้นนะ มันเป็นเอง คือมันคับในหัวใจ มองเห็นความเสียสละกับความตระหนี่ถี่เหนียว ความตระหนี่ถี่เหนียวขวางหัวใจมาก ความเสียสละนี้โล่งใจ

บางรายไปเห็นไอ้ผ้าอังสะผืนเดียว เรายังไม่ลืม เอาผ้าอังสะมาแจกพระเวลาทำวัตรเสร็จเรียบร้อยแล้ว เอาผ้าอังสะมาให้พระ ผ้าอังสะผืนเดียวให้พระได้เห็นทั้งโลก ทั้งวัดว่านี่คือท่านเสียสละให้พระองค์นี้ด้วยผ้าอังสะผืนเดียว ถ้าเราเป็นผู้ไปรับผ้าที่ท่าน

มาถวายนั้นจับได้ปั๊บพาดเข้าป่าเลยทีเดียวนั้น เป็นอย่างนี้ในใจนะ เอามาอวดหาอะไร
นี่อวดความชั่วเจ้าของ อวดความชั่วความตระหนี่ถี่เหนียว ผู้ที่เอาของมาให้จับตุ๋นจับ
ไทยทานเต็มห้องเต็มหีบ แล้วเอาผ้าอังสะผืนเดียวมาให้ท่ามกลางพระสงฆ์ มันดูไม่ได้
นะเรา พอจับได้ปั๊บพาดเข้าป่าทันทีเลย มันเหมือนกันกับผู้ตระหนี่ถี่เหนียว เป็นผู้ใหญ่
วัตถุสิ่งของเต็มตู้เต็มหีบ แล้วเอาผ้าอังสะมาถวายเพียงผืนเดียวต่อหน้าพระสงฆ์ทั่วสังฆ
มณฑลนั้นมันดูได้เมื่อไร

ที่ดูได้ก็คือว่าพอถวายปั๊บจับปั๊บพาดเข้าป่าทันทีเลย เหมาะ นิสัยเราเป็นอย่าง
นั้น ใครจะว่าผิดว่าถูกก็แล้วแต่เถอะ ถ้าจับปั๊บพาดเข้าป่าเลย แทนที่จะเอาไปด้วยความ
ปีติยินดี ไม่ ปีติยินดี ดูความเลวร้ายของความตระหนี่ถี่เหนียวนี้มันดูไม่ได้ แล้วจะไป
ดูผ้าอังสะผืนนี้ได้อย่างไร นอกจากปาเข้าป่า เป็นอย่างนั้นละ

เพราะฉะนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายอย่าเป็นคนเห็นแก่ตัวนะ ให้เห็นแก่เพื่อนฝูงที่
อยู่ร่วมกัน เป็นมนุษย์มาอยู่ร่วมกัน ไม่มีคำว่าชาติชั้นวรรณะ ความทุกข์ความจนชั้น
แค้นที่จะต้องอาศัยผู้อื่นมีอยู่ทั่วหน้ากัน ให้เฉลี่ยเผื่อแผ่กัน มีมากมีน้อยเฉลี่ย นี่ละคือ
น้ำใจ วัตถุที่เรานำออกไปนั้นเป็นพยานของน้ำใจที่ออกจากความเมตตา ความเห็นแก่
ใจซึ่งกันและกันเป็นผลเป็นประโยชน์มากมาย ความเห็นแก่เราก็คือความตระหนี่ถี่
เหนียว ตีบตัน ไปที่ไหนก็ตีบตัน จะไปสู่ที่ดีก็สู้เขาไม่ได้ ก็เขาดีกว่าๆ เขาออกหน้า
ตลอด เป็นอย่างนั้น

จึงต้องให้พากันระมัดระวัง ความตระหนี่ถี่เหนียวไม่ใช่ของดี ความเสียสละเพื่อ
มนุษย์ร่วมชาติกันนี้เป็นของดี อยู่ร่วมกันให้เห็นแก่ใจกัน แม้ที่สุดพวกสัตว์ที่เราเลี้ยงดู
ก็เหมือนกัน ต้องมีการเสียสละ ความเห็นแก่ตัวไม่เป็นประโยชน์อะไรเลย แต่ความ
เสียสละเพื่อส่วนรวม เพื่อหัวใจคนอื่นนั้นเรียกว่าเป็นธรรมโดยแท้ สม่่าเสมอ ไปที่ไหน
กว้างขวาง พากันจำเอานะ ความเสียสละเป็นอันดับหนึ่ง มนุษย์เราอยู่ร่วมกันความ
เสียสละเป็นเครื่องหมายแห่งความตายใจกัน ความตระหนี่ถี่เหนียวไว้ใจกันไม่ได้ คอย
แต่จะหักหลัง คอยแต่จะแทงข้างหลังกัน ก็เลสคอยแทงข้างหลัง ส่วนธรรมนี้เบิกกว้างๆ
ฝากเป็นฝากตายกันได้ตลอดไปเลย ให้พากันจำไว้

มาหาพี่น้องทั้งหลายนี้อยู่ทางนั้นก็เป็นแบบเดียวกัน คนเต็มๆ พอฉันเสร็จแล้ว
ต้องเทศน์ออกวิฑูรย์เสร็จเรียบร้อยจะไปไหนค่อยไป เป็นประจำๆ อย่างนี้ มาที่นี้เทศน์นี้
ก็ออกทางวิฑูรย์ก็เหมือนกัน เราทำประโยชน์ให้โลก เรียกว่าเราไม่สงสัยแล้ว การทำ
ประโยชน์ให้โลกเราเป็นที่แน่ใจตลอดมา สมกับตำหนักครูบาอาจารย์ที่ตระหนี่ถี่เหนียว
เอาผ้าอังสะมาให้เป็นรางวัลของพระในท่ามกลางสงฆ์ด้วยผ้าอังสะผืนเดียว เราดูไม่ได้
นะ เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติมาให้เรา จับได้ปั๊บปาเข้าป่าทันที เหมือนกัน

เมื่อเห็นอย่างนั้นขวางตา เราเป็นคนเช่นไร เป็นคนเห็นแก่ตัวไหม นั่น มันก็เข้ามา นี่บอกตรงๆ ไม่เห็นเลย มีเท่าไรออกหมด เราไม่เคยสนใจ สมบัติเงินทองข้าวของ มากน้อยที่พี่น้องบริจาคมาเป็นประโยชน์ทั้งหมด เราไม่มีที่จะมากำ แบทลอดอย่างนี้ ไปที่ไหนทำประโยชน์ให้โลกไปเรื่อย ๆ ด้วยอำนาจแห่งความเมตตา-ความเสียสละมัน มาเองนะ เป็นอย่างนั้นเรื่อยไป มันหากเป็นอยู่ในใจนี้ละ ความเมตตาสร้าง ความกว้างขวางเบิกบานเพื่อตัวเอง เพื่ออนาคตของตัวเองไปตลอดจนกระทั่งพุ่งถึงนิพพาน ถ้ายังไม่ถึงนิพพานอำนาจแห่งความเสียสละนี้ยังแสดงฤทธิ์เดชให้โลกได้เห็น

เช่นอย่างบรรดาพระสาวกทั้งหลาย ท่านเป็นพระอรหันต์ด้วยกัน เสมอกันหมด ความบริสุทธิ์ แต่ความยิ่งหย่อนกว่ากันยกเป็นเลิศในคนละทาง ๆ เช่นอย่างพระสารีบุตรเลิศทางสติปัญญาเฉลียวฉลาดไม่มีใครเกิน รองพระพุทธเจ้าลงมา องค์นั้นเลิศทางนั้น องค์นี้เลิศทางนี้ อย่างพระสีวลี พระสีวลีก็เป็นพระอรหันต์เหมือนกัน เป็นผู้มื อติเรกลามาก ไปที่ไหนเคลื่อนไปด้วยวัตถุปัจจัยไทยทาน เทวบุตรเทวดามาทำบุญให้ ทานกับท่าน ไปที่ไหนไม่มีคำว่าอดอยากขาดแคลน ล้นหลาม ไม่ว่าอะไรมา นี่เพราะผล ทานของท่าน แต่ก่อนที่ท่านบำเพ็ญบารมีมานี้ท่านเป็นนักเสียสละ ไปที่ไหนถึงไม่มีงาน เขาก็มาเชิญให้ท่านไปเป็นหัวหน้างาน เป็นประธาน เพราะท่านเป็นนักเสียสละ

ที่นี้เวลาวาระสุดท้ายท่านเป็นพระอรหันต์ ก็ได้รับเอตทัคคะว่าเลิศทางความมื อติเรกลามาก ไม่มีสาวกองค์ใดสู้เลย นั่น อติเรกลาก จตุปัจจัยไทยทานไหลมาทุกทิศ ทุกทาง นี่ก็เพราะอำนาจแห่งบุญของท่านที่สร้างมาตามสนองท่านในวาระสุดท้าย เป็น อย่างนี้ละ วันนี้ก็พูดเท่านั้นละ ไม่พูดอะไรมาก มานี้ก็ไม่มาอะไรละ มาทำประโยชน์ให้ โลก กวนบรรดาพี่น้องทั้งหลายละ ใครมีมากน้อย เอา ขนมา ฉีกมา กระเป๋าไต่ยังมีเงิน อยู่นั่นฉีกออก เอามา เข้าใจไหม เราจะเอาไปทำประโยชน์ให้โลก ไม่ได้เอาไปเพื่อความ ตระหนี่ถี่เหนียว เราจะเอาไปเป็นประโยชน์ให้โลกทั้งนั้นแหละ ใครมีเท่าไรเอามา กระเป๋าถ้ามันยังมีชิบ ชิบไม่ดีฉีกออกเอาเงินมาก่อน แล้วค่อยพิจารณาทีหลัง เท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz